

teordninger på billedkunstrådet, at se på kunstmuseernes rolle i billedkunstformidlingen og at komme med forslag til en eventuel lov om billedkunst.

Derfor har det også undret os en del, at udvalget siden offentliggørelsen af betænkningen især har koncentreret sig om erhvervs- og skattepolitiske initiativer, ikke i forhold til kunstneres skattevilkår, men i forhold til, hvordan erhvervslivet kan slippe billigere i skat, når de indkøber kunst. Det vil jeg vende tilbage til.

Men som allerede Vladimir Iljitj sagde: »Små ubehageligheder skal ikke ødelægge en stor fornøjelse.« Derfor skal vi ikke på nogen måde gå væk fra, at Billedkunstudvalgets betænkning på mange områder er både visionær og god. Vi finder ideen om visningsafgift, nedsættelse af et billedkunstråd og aftalemæssig honorering ved deltagelse i udstillinger banebrydende og af stor værdi for kunstnerne.

Vi er enige i, at 1 pct.-ordningen kvalitativt skal udbygges til også at inddrage kunstnere i projektfasen, og at man reelt skal lægge sig i sejen for at få opfyldt og udfyldt 1 pct.-rammen. Det sker som bekendt langtfra i dag.

Enhedslisten er således varm tilhænger af en billedkunstlov først og fremmest med det formål at forbedre kunstnerens vilkår og sikre, at deres virke kommer hele samfundet til gode.

Vi er ligeledes tilhængere af den grundtanke, som er et gennemgående træk i betænkningen, nemlig at kunstnerstøtten i stigende grad bør suppleres og erstattes af en egentlig honorering af de arbejder, som kunstnerne udfører.

Vi er tilhængere af, at der nedsættes et centralt billedkunstråd, og at dette følges op af regionale råd, for som hr. Søren Hansen sagde i debatten i sidste uge, skal man sikre, at der er flere parnasser, kunstnerne kan henvende sig til.

Et meget bredt flertal i Folketinget, hvilket senest blev manifesteret i Tinget i tirsdags, ønsker et aktivt, nyskabende og kvalitativt stærkt kunstliv over hele landet. Derfor må man skabe egentlig professionelle vilkår, hvor det offentlige bevæger sig væk fra almissetankegangen over til en ordentlig offentlig honorering af den professionelle kunstner. Vil regeringen tage fat på det ud fra udvalgets betænkning, er vi i Enhedslisten med.

Men når det drejer sig om de skattepolitiske tiltag, som udvalget foreslår, skal der ikke være nogen tvivl om, at vi er lodret imod, som vi allerede har gjort opmærksom på. Vi ønsker og

arbejder for, normalt sammen med regeringen og indimellem også sammen med SF, en afvikling af hele fradragsmaskineriet. Vi tilstræber konsekvens på dette område.

Rejsemontørerne, der her den 1. april får afskaffet en række skattefrie godtgørelser, skal forstå, at der er tale om en konsekvent skattepolitik. Det kan ikke nytte, at vi, samtidig med at vi afskaffer rejsemontørernes fradrag, erklærer os indstillet på at opfinde nye fradrags- og afskrivningsmuligheder for erhvervslivet.

Det undrer os egentlig, at det er lykkedes udvalget at bevæge sig ind på denne skattepolitik, for lad os minde om, at der i udvalgets kommissorium ikke et eneste sted er beskrevet, at udvalget skal komme med forslag på dette område. At udvalgets ledelse, formand så har fundet det meget interessant at drive denne her skattepolitik frem for kulturpolitik, synes vi er dybt beklageligt. Og i virkeligheden mener vi, at det i den brede befolkning er til stor skade for udvalgets visionære forslag.

Derfor vil vi nøjes med de visionære forslag; det har vi gjort i det forslag til vedtagelse, vi har fremsat, og det skal jeg derfor henvise til.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er glad for, at Enhedslisten i stor udstrækning støtter Betænkning om Billedkunst. Men jeg har et spørgsmål til hr. Søren Søndergaard.

I sidste uge behandlede vi et forslag til vedtagelse, som ikke mindst Enhedslisten havde del i, hvor vi skrev, at vi skulle sikre et mangfoldigt kunstnerisk udtryk. I dag har Enhedslisten, både ved hr. Søren Søndergaard og hr. Frank Aaen, gjort meget opmærksom på, at den mangfoldighed skulle under alle omstændigheder kanaliseres igennem Statens Kunstfond, så vi ikke fik mangfoldigheden, men at det blev en indsnævring. Jeg gerne spørge Enhedslisten, hvordan det skal forstås.

Men jeg vil godt gøre opmærksom på, at i det forslag til vedtagelse, som hr. Søren Hansen, hr. Peter Duetoft, hr. Henrik Svane og undertegnede har fremsat, står der faktisk, at vi skal undersøge mulighederne for at indføre en adgang til at lade de rammer for kunstnerisk udsmykning, som gælder for statsligt byggeri, være gældende.

I det cirkulære, der gælder for statsbyggeri, står der rent faktisk meget kontant, at hvis man forbereder byggeri, skal man drøfte byggeriets egnethed for kunstnerisk udsmykning med